

малко, защото не билъ доволенъ отъ начина на преподаването, та отива 1806 въ Болоня при Падре Матей — за да получи основни знания. Първата му голѣма творба — една кантата за коронацията на Наполеона за кралъ на Италия, бива последвана отъ нѣколко църковни композиции. Следната година се явява първата му комическа опера „Данаида“, по ирѣ която пише цѣла редица — за Милано, Ливорно, Парма, Римъ, и името му бързо получава известностъ изъ цѣла Италия. 1810 бива призованъ отъ Саксонския кралъ за капелмайсторъ на Италианската опера въ Дрезденъ, кждето, изпълнявайки тази длъжностъ, остава до края на живота си, като 1817—26 е билъ капелмайсторъ и на Нѣмската опера тамъ, имайки за свой помощникъ (втори капелмайсторъ) Карлъ Мария фонъ Веберъ. М. е компониралъ повече отъ 20 опери („Ла Данаида“, „Донна Аврора“, „Севилския бръснарь“, „Тебалдъ и Изолина“ и др. — по голѣмата частъ комически, 10 меси съ оркестъръ, единъ реквиемъ, три оратории, както и множество църковни композиции.

Морлей, Томасъ — Morley, Thomas — значителенъ английски композиторъ и теоретикъ отъ втората половина на XVI в., род. 1557, умр. 1603, ученикъ на Уйлямъ Бърдъ, компониралъ, главно мадригали и канцонети: канцонети или малки, кжси пѣсни на 2 и 3 гласа, мадригали на 4 гласа, балети на 5 гласа, канцонети — малки кжси арии на 5 и 6 гласа, сжщо такива за пѣние и свирене на лютна и басъ-виола, църковни и клавирни творби, и писалъ теоретичното съчинение: „Едно пълно и лесно въвеждане въ музикалната практика“ (1597).

Морморандо, ит. mormorando — неточно, неопределѣно, шумяйки.

Морфова-Лукашъ, Христина — любима българска оперна и концертна пѣвица (лирико-колоратурно сопрано), род. 24 апр. 1889 въ Стара Загора; показала отъ 4 год. дете забележителна гласова дарба, като гимназистка обрѣща внимание съ участието си въ училищнитѣ концерти, 1906 домашнитѣ и я изпращатъ въ Прага да учи домакинство, атя търси музикалното училище. По-

стѣпила въ Пиводовата школа, М. взема 6 годишния курсъ за 2½ год., и веднага бива ангажирана въ Бърненската опера, дето сж започнали кариерата си виднитѣ пѣвци Дестинова, Ерица, Шицъ и др. Тукъ,

Христина Морфова-Лукашъ

дебютирала съ голѣмъ успѣхъ въ Марженка отъ „Продадената невѣста“ на Сметана, тя остава само година и половина, връща се въ България, но остава за малко, и заминава за Парижъ, дето учи при професора отъ консерваторията и членъ на „Голѣмата опера“ — Иснardonъ. Завърнала се следъ една година въ София, намира операта въ едно състояние на разнебитостъ; М., заедно съ нейната нераздѣлна другарка още отъ първитѣ стѣпки въ артистическата кариера — Людмила Прокопова (гл. т.), се залавя усърдно съ поставянето на „Продадена невѣста“, дадена съ голѣмъ успѣхъ. Следъ четиригодишно пребиваване въ София, презъ което време М. туря началото на тъй нареченитѣ „популярни концерти“ (гл. т.), отива наново въ Прага (1917). Тамъ пѣе въ операта „Вълшебната флейта“, отначало като гостенка, а после като редовна членка — до 1926 г., когато, заедно съ